

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. H.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2007, č. j. 1 Cad 85/2006 - 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 6. 9. 2006 žalobkyně brojila proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (žalované) ze dne 16. 8. 2006, č. j. 505 114 237, jímž byla zamítnuta její žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku pro nesplnění podmínek ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Domáhala se toho, aby i žalovaná vydala do deseti dnů platební výměr důchodové měsíční dávky „předčasného starobního důchodu“, aby žalovaná byla povinna vyplácet důchodové měsíční dávky žalobkyni do místa trvalého bydliště a aby žalovaná byla povinna vyplatit finanční dávku se zpětnou platností od 1. 2. 2005 do dnešní doby a dále též přiznanou finanční částku předčasného starobního důchodu jejího manžela, který ji k přebírání jeho důchodu v České republice zmocnil. Požádala o osvobození od soudních poplatků a konstatovala, že „nadále trvá na svém obecném zmocnění S. S.“.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 14. 8. 2007, č. j. 1 Cad 85/2006 – 45, žalobu zamítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí poukázal na podmínky nároku na starobní důchod stanovené v § 31 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a ustanovení téhož zákona upravující důchodový věk (§ 32 odst. 1 a odst. 2) a konstatoval, že žalobkyně, která se narodila dne 14. 9. 1950 a vychovala 1 dítě, tudíž důchodového věku dosáhne dne 14. 9. 2009. K datu vydání rozhodnutí žalované neměla žalobkyně nárok na přiznání starobního důchodu podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., vzhledem k tomu, že nesplňovala podmínku uvedenou v § 31 odst. 1 písm. b) téhož zákona,

neboť do dosažení důchodového věku jí chyběly více než tři roky. Městský soud uzavřel, že žalovaná rozhodla správně pokud svým rozhodnutím žádost žalobkyně o starobní důchod podle § 31 zákona č. 155/1995 Sb., zamítla.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, ve které namítá, že „splňovala zákonné podmínky k přiznání předčasného starobního důchodu dle zvláštního dodatku zákona od 14. 1. 2006, když splnila podmínky dle Evropské smluvní dohody, která nabyla platnosti od 1. 5. 2004 k datu účinnosti dle smluvních stran mezi Evropskou unií a Českou republikou.“ Stěžovatelka dále uvádí, že nesouhlasí s přiznanou výší vypláceného předčasného starobního důchodu od 5. 2. 2007, která činí pouze 2847 Kč a z tohoto důvodu žádá o „přepočítání nároku k vyplácení předčasného starobního důchodu“. Stěžovatelka je přesvědčena o své diskriminaci ze strany žalované, když jí vyplácená finanční částka nedosahuje měsíčně ani výše životního minima stanovené zákonem. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2007, č. j. 1 Cad 85/2006 – 45, zrušil.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 20. 9. 2007, č. j. 1 Cad 85/2006 – 52, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení této výzvy předložila plnou moc udělenou advokátovi a uvedla v jakém rozsahu a z jakých důvodů je rozhodnutí soudu napadáno. Současně stěžovatelku poučil o tom, že nebude-li přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno nebo doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek [§ 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Předmětná výzva byla stěžovatelce uložena na poště Praha 3 dne 27. 9. 2007. Stěžovatelka předmětnou výzvu osobně převzala dne 6. 10. 2007, což potvrdila vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu; výzva Městského soudu v Praze tedy byla stěžovatelce doručena v pátek dne 6. 10. 2007.

Na uvedenou výzvu Městského soudu v Praze reagovala stěžovatelka přípisem sepsaným jejím manželem S. S. ze dne 11. 10. 2007, doručeným Městskému soudu v Praze dne 12. 10. 2007, nadepsaným „protestní vyjádření“, ve kterém uvedla, že nadále trvá na svém obecném zmocnění a na nařízení jednání před nepodjatým soudcem. Navrhovala provedení důkazu o době zaměstnání výslechem svědkyně.

S ohledem na skutečnost, že stěžovatelka nebyla výše uvedenou výzvou Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2007, poučena o možnosti požádat pro řízení o kasační stížnosti o ustanovení advokáta ve smyslu ust. § 35 odst. 8 s. ř. s., podle kterého předseda senátu může navrhopateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát, vyzval Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 8. 11. 2007, č. j. 4 Ads 121/2007 – 57, stěžovatelku, aby ve lhůtě 10 dnů na adresu Nejvyššího správního soudu sdělila, zda žádá o ustanovení advokáta, anebo předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatelku rovněž poučil, že podle § 105 odst. 2 s. ř. s., musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí jen tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez výše uvedeného předepsaného vysokoškolského vzdělání,

a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem. Nejvyšší správní soud stěžovatelku poučil také o tom, že pokud nepředloží plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nezbude mu než pro nedostatek podmínky řízení spočívající v nezastoupení stěžovatelky advokátem, kasační stížnost odmítnout podle § 37 odst. 5 s. ř. s., použitého pro řízení o kasační stížnosti podle § 120 s. ř. s.

Podle údajů obsažených na doručence byl zmíněný přípis Nejvyššího správního soudu dne 13. 11. 2007 uložen na poště 130 00 Praha 3 na žádost adresáta bez předchozího pokusu o jeho doručení a adresátu (stěžovatelce) byla zanechána výzva, aby si jej vyzvedla. Vzhledem k tomu, že si jej stěžovatelka do konce odběrní lhůty (28. 11. 2007) nevyzvedla, byl přípis dne 3. 12. 2007 vrácen zpět Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užití se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem. Bez předchozího pokusu o doručení písemnosti na adresu uvedenou v § 46 odst. 1 s. ř. s. lze písemnost uložit, jestliže o to fyzická osoba písemně požádá doručující orgán a jestliže podpis na žádosti byl ověřen (§ 46 odst. 3, věta třetí o. s. ř.).

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

S ohledem na výše uvedené lze pokládat uvedený přípis Nejvyššího správního soudu, (který nebyl písemností určenou do vlastních rukou), stěžovatelce za doručení doručen v pátek 16. 11. 2007 (uplynutím lhůty 3 dnů od jeho uložení na poště).

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagovala na jeho výzvu k odstranění nedostatku zastoupení advokátem a nepředložila plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nepožádala soud o jeho ustanovení, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nevyhověla požadavku předepsanému ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka v řízení vystupuje jako osoba bez uvedeného právnického vzdělání, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o následcích takové nečinnosti, tj. o možnosti odmítnutí kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka nedokládá a ani netvrdí, že by její manžel (S. S.), na němž trvá jako na svém obecném zmocněnci pro zastupování v této věci (ačkoli ani v řízení před Městským soudem v Praze nedoložila řádnou

plnou moc udělenou svému manželovi k zastupování pro řízení před tímto soudem), takové zákonem předeepsané vzdělání měl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud dále důvodnost kasační stížnosti nezkoumal.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu